

Haar andere mama (!)



[Zij aan Zij](#) - 07 maart 2023 - [Janneke Bosman](#)

Janneke Bosman is personal coach in geaardheid en coming-out, daarnaast begeleidt zij in thema's zoals carrière en burn-out, liefde & relatie, en eetproblematiek. Zij schreef eerder het boek [Van Boulimia naar Coming-Out](#). Meer informatie: www.jannekebosman.nl

Janneke deelt met ons het wel en wee van haar roze gezin. Samen met haar vriendin en hun dochtertje maakt ze van alles mee, ook op het gebied van gay.

Hoe werkt dat nu, zo'n roze gezin? Da's toch eigenlijk gewoon hetzelfde inmiddels als ieder ander gezin? Want tsja, tegenwoordig is een 'normaal' gezin eerder uitzondering dan regel, met alle vormen van ouderschap en samenwonen die we nu kennen. Natuurlijk is een roze gezin ook helemaal hetzelfde! En ergens juist ook weer helemaal niet. Want als je erin duikt, dan zie je tal van situaties die toch nét even helemaal anders zijn...

Ik merk het al bij hele normale dagelijkse dingen, zoals boodschappen doen met mijn dochtertje in ons lokale winkelcentrum. Wanneer ik een praatje maak met de verkoper, kijkt de kleine vol bewondering en uiteraard zonder gêne naar de grote lange baard van de man. 'Ja, mooi he', zegt hij, 'vraag maar aan je vader of hij ook zo een mooie baard laat groeien!'

Lachend vul ik hem aan; 'Aan haar andere mama'.

'O', kijkt hij even verbaasd, en dan snel bedenkend, 'maar een mama met een baard kan ook!' Een geniale open-minded ingeving vind ik zelf.

Of bij de zwemles, wanneer de baliemedewerkster zwijmelend naar m'n dochtertje kijkt. 'Houd die maar aan een lijntje hoor, zorg maar dat haar papa haar goed in de gaten houdt later!'

'Haar andere mama', vertel ik haar. 'Ah, dat kon ik niet weten!', reageert ze met een lach.

En wanneer een Marktplaats-koper iets komt ophalen en ziet dat mijn vriendin thuiskomt, zegt hij: 'He, daar is je bezoek.'

Heel soms, wanneer ik moe ben, en me concentreer op een pijnlijke tand die bijna een wortelkanaalbehandeling ondergaat, dan denk ik, ik laat het gaan, nu even geen energie om het te corrigeren.

"Zorg maar dat haar papa

haar goed in de gaten houdt!"

Ook valt het me nu pas op, nu ik steeds meer thuis ben in de kleuterdeuntjes, hoe vaak deze liedjes niet kloppen voor onze situatie, en daarmee voor zoveel anderen. We leren onze kleine dan ook andere versies. Uiteraard zal ze er later vanzelf achter komen hoe de liedjes echt zullen gaan. Hopelijk is onze maatschappij er dan al zo op ingespeeld dat deze liedjes al gay-friendly zijn.

Om maar een voorbeeld te noemen; Ken je het liedje *Schaapje, schapje, heb je witte wol?*

Het gaat zo:

Schaapje, schapje, heb je witte wol?

Ja Baas, Ja Baas, drie zakken vol

Één voor de meester en één voor zijn vrouw

Één voor het kindje dat bibbert van de kou

Etc.

Wij zingen 'm zo:

Schaapje, schapje, heb je witte wol?

Ja Nijn, Ja Nijn, drie zakken vol (ons muppie is fan van Nijntje, vandaar)

Één voor jou en één voor je man of vrouw

Één voor het kindje dat bibbert van de kou

Etc.

Laatst beseftte ik ineens tijdens een reis hoe fijn het kan zijn als je écht wordt gezien, geaccepteerd voor wie je bent. We waren op Schiphol en gingen met z'n drieën door de douane. De douanebeambte vroeg, alsof het geheel vanzelfsprekend is, 'U bent beide de ouders?'

Wat een warm gevoel overviel me daar opeens. Eerst dacht ik vaak, ach, ze kunnen het ook niet weten natuurlijk. En wanneer het dan als vanzelfsprekend wordt gezien dat je met je vriendin samen twee mama's bent, wordt het pas helder hoe fijn het is als anderen inzien dat het niet altijd alleen een papa en een mama betreft. Wellicht hielp het mee dat de douanebeambte waarschijnlijk ook *van de club* is, tenminste, onze gaydar ging duidelijk af.

Hopelijk gaan we daar ooit naar toe met onze maatschappij; dagelijkse dingen die hetzelfde worden, doordat het besef er is dat er veel meer gezinsvormen zijn dan alleen met een vader en een moeder.